

ไม้ต้น ไม้ปลัดใบ สูงได้ถึง 30 ม. เรือนยอดเปิดค่อนข้างไม่เป็นระเบียบ ลำต้นมีพูพอน เปลือก สีน้ำตาลอมส้ม แตกเป็นเกล็ดบาง เปลือกในสีส้มอ่อน มีน้ำเลี้ยงสีแดง ใบ ยาว 30-90 ซม. ใบประกอบแบบขนนกปลายคู่ มีใบย่อย 4-10 คู่ ออกตรงข้ามหรือออกสลับ กว้าง 3-9 มม. ยาว 6-26 ซม. รูปไข่แคบหรือใบหอก ปลายแหลม โคนทู่หรือรูปหัวใจมักเบี้ยว เส้นใบ 11-26 เส้น เส้นสลับกันไปจดขอบและปลายเส้นเป็นหนามขัด ใบอ่อนสีแดงอมส้ม มีขนสีน้ำตาลทองแน่น ใบแก่คล้ายหนังแข็ง เกือบหรือมีขนสีน้ำตาลแดงกระจาย โดยเฉพาะบนเส้นใบและก้านใบ ใบย่อยคู่ล่างสุดคล้ายหูใบใกล้กับโคนก้านใบ เล็กกว่าคู่อื่นๆ มาก(1.2-3 ซม.) รูปกลมหรือคล้ายดิ่งหู โอบกึ่ง กึ่งลำมีแผลใบใหญ่ ดอก ขนาดประมาณ 0.4 ซม. สีครีมถึงเขียวอมส้ม ดอกสมบูรณ์เพศและดอกเพศผู้ บนต้นเดียวกัน ออกเป็นช่อแตกแขนงแบบทางกระรอก ยาวได้ถึง 70 ซม. ห้อยออกมาจากง่ามใบบนๆ ก้านดอกโค้งงอ ห้อยกลับหัวคล้ายโคมเล็ก ๆ กลีบเลี้ยง 4-5 กลีบ ยาว 0.5-1.5 มม. รูปสามเหลี่ยม เชื่อมกันที่โคน มีขนด้านนอก กลีบดอกเล็ก สีเขียว 4-5 กลีบ ยาว เกือบเท่ากลีบเลี้ยง เกสร เพศผู้ 5-6 อัน สีแดงอมส้ม ยาว 3-7 มม. ก้านชูอับเรณูเล็กเรียว ล้อมรอบด้วยจานฐานดอกเกลี้ยงจักพู่ลึก สีเหลือง รังไข่ 2-3 ช่อง มีขนแน่น ผล ยาว 1.5-4 ซม. สีเขียวขุ่น สุกสีแดงสดถึงดำ ทรงกลมหรือรีกว้าง เกือบกลม แก่ไม่แตก เมล็ดใหญ่ 1 เมล็ด มีเยื่อหุ้มโปร่งแสงบาง

พบบ่อยเป็นแห่งๆ ใกล้น้ำ ป่าชื้นค่อนข้างโปร่ง ตั้งแต่ จ.นครศรีธรรมราช ลงไปมักมีตุ่มหูขัด

ข้อมูลอ้างอิง: กวีพรรณ, ไพมอน ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า
ภาพประกอบ: ศูนย์วิจัยและพัฒนาวนวัฒนกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี <http://www.qsbq.org>